

Indenrigsministeriet vil endvidere tage initiativ til, at den særlige hasteprocedure udstrækkes til alle asylansøgere uanset nationalitet, som efter gældende praksis ikke udfylder asylansøgningsskema, og ikke som efter den hidtidige ordning alene for europæiske asylansøgere, jf. nedenfor.

Den påtænkte begrænsning af ordningen til kun at omfatte de nationaliteter, hvor der efter praksis ikke skal udfyldes asylansøgningsskema, er sagligt begrundet, da der i disse tilfælde er tale om asylansøgere, der kommer fra lande, hvor der er en stærk forhåndsformodning for, at en ansøgning om asyl vil blive afslået. Hertil kommer, at frihedsberøvelse i den enkelte sag alene finder sted efter en konkret og individuel vurdering af samtlige omstændigheder i sagen.

Der foreligger endvidere den fornødne proportionalitet mellem det anvendte indgreb, frihedsberøvelsen, og de mål, som forfølges med dette indgreb. Indenrigsministeriet lægger herved vægt på, at indgrebet er nødvendigt på baggrund af de før ordningens indførelse indhøstede erfaringer med kriminalitet, uro på centre og forhaling af sagsbehandlingstiden, at frihedsberøvelse ikke vil kunne foretages, hvis de mindre indgribende foranstaltninger efter § 34 er tilstrækkelige, og at frihedsberøvelse efter ordningen tidsmæssigt begrænses mest muligt og højst kan udstrækkes til 7 dage.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse vil den foreslåede anvendelse af frihedsberøvelse af de nævnte asylansøgere ikke stride mod *Verdenserklæringens artikel 14* om retten til at søge asyl, dels fordi frihedsberøvelsen ikke sker alene på grundlag af en ansøgning om asyl, dels fordi der næppe i art. 14 kan indlægges et forbud mod frihedsberøvelse.

UNHCR's *Eksekutivkomité* har i sin konklusion nr. 44 anbefalet, at en frihedsberøvelse af asylansøgere bør undgås. Om nødvendigt bør frihedsberøvelse alene ske af grunde, der er hjemlet ved lov. Som eksempler på, at frihedsberøvelse kan være nødvendig, er det anført, at frihedsberøvelse kan ske med henblik på at bestemme, hvilket grundlag ansøgningen om flygtningestatus eller asyl er bygget på, eller for at beskytte den nationale sikkerhed eller den offentlige orden (»public order«).

Efter Indenrigsministeriets opfattelse kan den i september 1994 etablerede og den foreslåede adgang til frihedsberøvelse af asylansøgere under sagsbehandlingen i åbenbart grundløs-proceduren iværksættes inden for rammerne af konklusionens anbefalinger, idet frihedsberøvelse af asylansøgere med henblik på at sikre tilstedeværelsen under sagsbehandlingen, indtil interview er afholdt med direktoratet og Dansk Flygtningehjælp, må antages at ske

med henblik på at bestemme, hvilket grundlag ansøgningen om flygtningestatus eller asyl er bygget på.

Frihedsberøvelse af asylansøgere i den pågældende situation, hvor et afslag på asyl efter den særlige hasteprocedure vil være nært forestående, og hvor der vil være et behov for at sikre pågældendes tilstedeværelse under den efterfølgende udsendelsesfase, vil endvidere kunne ske ud fra hensynet til den offentlige orden. Et hensyn til den offentlige orden taler også for adgang til at frihedsberøve de pågældende asylansøgere på baggrund af de før procedurens etablering indhøstede dårlige erfaringer med kriminalitet og centeruro.

Det skal herved understreges, at eksekutivkomitéens konklusioner er politiske anbefalinger, som ikke er folkeretligt bindende, men som dog tillægges nogen vægt i de enkelte medlemslande.

Det bemærkes endvidere, at det er tvivlsomt, om opregningen i en anbefaling af den her omhandlede karakter er udtømmende, eller om der blot er tale om eksempler på, i hvilke tilfælde frihedsberøvelse kan finde sted.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 37, stk. 1, jf. forslaget § 1, nr. 6, hvorefter en frihedsberøvelse efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 1, 3. pkt., af retten højst kan opretholdes i 7 dage fra tidspunktet for politiets iværksættelse af frihedsberøvelsen på dette grundlag. På denne baggrund vil bestemmelsen alene kunne anvendes i tilfælde, hvor det forventes, at asylsagsbehandlingen vil kunne afsluttes inden for dette tidsrum.

Asylansøgere skal udfylde asylansøgningsskema, medmindre der på grund af asylansøgerens nationalitet er en forhåndsformodning for, at asylansøgningen er åbenbart grundløs.

Fastlæggelsen af, i forhold til hvilke nationaliteter den nævnte forhåndsformodning må antages at være til stede, sker på baggrund af drøftelser mellem de involverede myndigheder m.v.

Det fremgår således af bemærkningerne til lov nr. 421 af 1. juni 1994, at Indenrigsministeriet i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget havde haft drøftelser med de myndigheder og organisationer, der deltager i behandlingen af sager efter åbenbart grundløs-proceduren, dvs. Direktoratet for Udlændinge, Dansk Flygtningehjælp og Rigspolitichefen. Det fremgår endvidere, at der mellem samtlige parter var enighed om, at der ud fra de hidtidige erfaringer med afgørelser i asylsager på daværende tidspunkt i relation til ansøgere af en række nationaliteter måtte være en meget stærk forhåndsformodning